

ZAKON

O DAVKU OD DOHODKOV PRAVNIH OSEB (ZDDPO-1)

I. SPLOŠNI DOLOČBI

1. člen (vsebina zakona)

S tem zakonom se ureja sistem in uvaja obveznost plačevanja davka od dohodkov pravnih oseb.

2. člen (pripadnost davka)

Davek od dohodkov pravnih oseb (v nadaljnjem besedilu: davek) po tem zakonu je prihodek državnega proračuna.

II. ZAVEZANEC ZA DAVEK IN DAVČNA OBVEZNOST

3. člen (zavezanec za davek)

(1) Zavezanec oziroma zavezanka za davek je pravna oseba domačega in tujega prava (v nadaljnjem besedilu: zavezanec).

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, je zavezanec tudi združenje oseb po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti in ni zavezanec po zakonu, ki ureja dohodnino.

(3) Republika Slovenija, samoupravne lokalne skupnosti in Banka Slovenije niso zavezanci, če s tem zakonom ni določeno drugače.

4. člen (obseg davčne obveznosti)

(1) Rezident oziroma rezidentka Slovenije (v nadaljnjem besedilu: rezident) je zavezan za davek od vseh dohodkov, ki imajo svoj vir v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: Slovenija), in od vseh dohodkov, ki imajo svoj vir izven Slovenije.

(2) Nerezident oziroma nerezidentka Slovenije (v nadaljnjem besedilu: nerezident) je zavezan za davek od vseh dohodkov, ki imajo svoj vir v Sloveniji v skladu z 8. členom tega zakona, in sicer:

1. dohodkov, ki jih dosega z opravljanjem aktivnosti v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji; in
2. drugih dohodkov.

5. člen (rezident in nerezident)

(1) Zavezanec je rezident Slovenije, če izpolnjuje vsaj enega izmed naslednjih pogojev:

1. ima sedež v Sloveniji,
2. ima kraj dejanskega upravljanja v Sloveniji.

(2) Zavezanec je nerezident Slovenije, če ne izpolnjuje vsaj enega od pogojev iz prvega odstavka tega člena.

6. člen (poslovna enota nerezidenta)

(1) Poslovna enota nerezidenta po tem zakonu je kraj poslovanja, to je kraj, v katerem ali preko katerega nerezident v celoti ali delno opravlja aktivnosti v Sloveniji.

(2) Za poslovno enoto nerezidenta se šteje zlasti:

1. pisarna, podružnica, tovarna, delavnica, rudnik, kamnolom ali drug kraj, kjer se pridobivajo ali izkoriščajo naravni viri;
2. gradbišče, projekt gradnje, montaže ali postavitve ali nadzor ali svetovanje v zvezi z njimi, če aktivnosti trajajo dlje kot šest mesecev.

(3) Za poslovno enoto nerezidenta se šteje tudi opravljanje storitev, vključno s svetovalnimi ali poslovodskimi storitvami, če za isti ali povezan projekt opravljanje storitev traja dlje kot 90 dni v kateremkoli obdobju zaporednih 12 mesecev.

(4) Kot poslovna enota nerezidenta se obravnava tudi posrednik, ki deluje v imenu nerezidenta, v zvezi s katerimkoli aktivnostmi za nerezidenta, če:

1. ima in običajno uporablja pooblastilo za sklepanje pogodb v imenu nerezidenta, razen če so aktivnosti posrednika omejene na tiste iz 7. člena tega zakona, zaradi česar se ta kraj poslovanja ne bi štel za poslovno enoto nerezidenta; ali
2. nima pooblastila iz 1. točke tega odstavka, vendar običajno vzdržuje zaloge proizvodov ali trgovskega blaga, iz katerih redno dostavlja to blago v imenu nerezidenta.

(5) Kot poslovna enota nerezidenta se obravnava tudi posrednik, ki v svojem imenu deluje za nerezidenta, v okviru svoje redne dejavnosti kot borzni posrednik, posrednik s splošnim pooblastilom ali katerikoli drug neodvisni posrednik, kadar deluje v celoti ali pretežno v imenu nerezidenta in se pogoji in okoliščine v poslovnih in finančnih razmerjih med tem nerezidentom in tem posrednikom razlikujejo od tistih, ki bi bili v razmerjih med nepovezanimi osebami.

(6) Gradbišče, projekt gradnje, montaže ali postavitve ali nadzor ali svetovanje v zvezi z njimi, ki trajajo dlje kot šest mesecev, se šteje za poslovno enoto nerezidenta od dneva začetka aktivnosti, vključno s pripravljalnimi deli.

7. člen (kraj poslovanja, ki ni poslovna enota)

Kraj poslovanja se ne šteje za poslovno enoto nerezidenta, če nerezident:

1. uporablja prostore le za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo dobrin ali blaga, ki mu pripadajo;
2. vzdržuje zaloge dobrin ali blaga, ki mu pripadajo, le zaradi skladiščenja, razstavljanja ali dostave;
3. vzdržuje zaloge dobrin ali blaga, ki mu pripadajo, le zaradi predelave s strani druge osebe;
4. vzdržuje kraj poslovanja le zaradi nakupa dobrin ali blaga ali zbiranja informacij zase;
5. vzdržuje kraj poslovanja le zaradi opravljanja kakršnekoli druge aktivnosti pripravljalne ali pomožne narave zase;
6. vzdržuje kraj poslovanja le za kakršnokoli kombinacijo aktivnosti, določenih v 1. do 5. točki tega člena, pod pogojem, da je splošna

aktivnost kraja poslovanja, ki je posledica te kombinacije, pripravljalne ali pomožne narave.

8. člen (vir dohodkov)

- (1) Dohodki po tem zakonu, ki imajo vir v Sloveniji, so:
1. dohodki od nepremičnin in pravic na nepremičninah, če gre za nepremičnine, ki se nahajajo v Sloveniji, in dohodki iz kmetijske in gozdarske dejavnosti, ki se opravlja na zemljiščih, ki se nahajajo v Sloveniji;
 2. dohodki od izkoriščanja ali pravice do izkoriščanja nahajališč rude, virov ter drugega naravnega bogastva, ki se nahajajo v Sloveniji;
 3. dohodki od vrednostnih papirjev, ki jih izdajo gospodarske družbe, zadruga in druge oblike organiziranja, ki so ustanovljene v skladu s predpisi v Sloveniji, Slovenija, samoupravne lokalne skupnosti in Banka Slovenije, ter od deležev v gospodarskih družbah, zadrugah in drugih oblikah organiziranja, ki so ustanovljene v skladu s predpisi v Sloveniji;
 4. dohodki nerezidenta, doseženi v poslovni enoti tega nerezidenta ali preko poslovne enote tega nerezidenta, ki se nahaja v Sloveniji;
 5. dividende, ki jih plača rezident Slovenije ali so mu bile zaračunane;
 6. obresti, ki jih izplača rezident Slovenije ali nerezident preko svoje poslovne enote v Sloveniji ali so mu bile zaračunane;
 7. dohodki od uporabe ali pravice uporabe avtorskih pravic, patentov, licenc, zaščitnih znakov in drugih premoženjskih pravic in dohodki od drugih podobnih plačil, ki jih izplača rezident Slovenije ali nerezident preko svoje poslovne enote v Sloveniji ali so mu bili zaračunani;
 8. dohodki od odsvojitve nepremičnin iz 1. in premoženja iz 2. točke tega odstavka;
 9. dohodki od odsvojitve premičnin, ki se nahajajo v Sloveniji;
 10. dohodki od odsvojitve vrednostnih papirjev in lastniških deležev iz 3. točke tega odstavka;
 11. dohodki od odsvojitve premičnin, ki so del poslovnega premoženja poslovne enote nerezidenta v Sloveniji, in dohodek iz odsvojitve take poslovne enote;
 12. dohodki od storitev nastopajočih izvajalcev ali športnikov v Sloveniji, ki pripadajo drugi osebi;
 13. vsak drug dohodek, pridobljen v Sloveniji;
 14. vsak drug dohodek, ki ga je izplačal rezident ali nerezident preko svoje poslovne enote, ali mu je bil zaračunan.

(2) Dohodek iz 8. točke prvega odstavka tega člena je tudi dohodek od odsvojitve lastniških deležev in pravic iz lastniških deležev v družbi, zadrugi ali drugi obliki organiziranja, katerih več kot polovico vrednosti izhaja posredno ali neposredno iz nepremičnin in pravic na nepremičninah, ki se nahajajo v Sloveniji.

(3) Če Slovenija, samoupravne lokalne skupnosti in Banka Slovenije izplačujejo ali so jim bili zaračunani dohodki iz prvega odstavka tega člena, se štejejo za rezidenta.

(4) Dohodki po tem zakonu, ki nimajo vira v Sloveniji, so dohodki z virom izven Slovenije.

III. OPROSTITVE

9. člen (oprostitve davka za zavezanca, ki je ustanovljen za opravljanje nepridobitne dejavnosti)

- (1) Zavezanec, kot zavod, društvo, ustanova, verska skupnost, politična stranka, zbornica, reprezentativni sindikat, ne plača davka po tem zakonu, če:
1. je v skladu s posebnim zakonom ustanovljen za opravljanje nepridobitne dejavnosti, in
 2. ima v vsem davčnem obdobju finančno in materialno poslovanje in akte v zvezi s tem, zlasti svoj temeljni akt, usklajeno z določbami zakona, ki ureja njegovo ustanovitev oziroma delovanje.
- (2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, plača zavezanec iz prvega odstavka tega člena davek po tem zakonu od dohodkov iz opravljanja pridobitne dejavnosti.
- (3) Zavezanec izpolnjuje pogoje iz 2. točke prvega odstavka tega člena zlasti, če:
1. uporablja presežke prihodkov nad odhodki;
 2. zmanjšuje ustanovitveno premoženje;
 3. izplačuje plače;
 4. nagraduje člane uprave in izkazuje stroške poslovanja;
 5. nalaga prosta sredstva;
 6. ravna z ostankom premoženja pri prenehanju v skladu z določbami zakona, ki ureja njegovo ustanovitev oziroma delovanje.

IV. PREDMET OBDAVČITVE IN DAVČNO OBDOBJE

10. člen (predmet in obdobje obdavčitve)

- (1) Z davkom so obdavčeni dohodki zavezanca, določeni s tem zakonom, v davčnem obdobju, ki je koledarsko leto.
- (2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, davčni zavezanec lahko izbere, da bo njegovo davčno obdobje enako njegovemu poslovnemu letu, ki se razlikuje od koledarskega leta, pri čemer davčno obdobje ne sme presegati obdobja 12 mesecev.
- (3) Davčni zavezanec iz drugega odstavka tega člena mora o izbiri obvestiti davčni organ. Izbranega davčnega obdobja davčni zavezanec ne sme spreminjati sedem let.

V. DAVČNA OSNOVA

1. Splošne določbe

11. člen (davčna osnova)

- (1) Osnova za davek rezidenta in nerezidenta za aktivnost, ki jo opravlja v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, je dobiček, ki se ugotovi v skladu z določbami tega zakona.
- (2) Dobiček je presežek prihodkov nad odhodki, ki so določeni s tem zakonom.
- (3) Če ta zakon ne določa drugače, se za ugotavljanje dobička

priznajo prihodki in odhodki, ugotovljeni v izkazu poslovnega izida oziroma letnem poročilu, ki ustreza izkazu poslovnega izida in prikazuje prihodke, odhodke in izid, na podlagi zakona in v skladu z njim uvedenimi računovodskimi standardi.

(4) Prihodki in odhodki se priznajo glede na čas nastanka.

(5) Osnova za davčni odtegljaj od dohodkov, navedenih v 68. členu tega zakona, je vsak posamezen dohodek.

12. člen

(davčna osnova pri poslovanju med povezanimi osebami)

(1) Pri ugotavljanju prihodkov zavezanca se upoštevajo transferne cene s povezanimi osebami za sredstva, vključno z neopredmetenimi sredstvi, ter storitve, vendar prihodki najmanj do višine, ugotovljene z upoštevanjem cen takih ali primerljivih sredstev ali storitev, ki se v primerljivih okoliščinah dosežejo ali bi se dosegle na trgu med nepovezanimi osebami (v nadaljnjem besedilu: primerljive tržne cene).

(2) Pri ugotavljanju odhodkov zavezanca se upoštevajo transferne cene s povezanimi osebami za sredstva, vključno z neopredmetenimi sredstvi, ter storitve, vendar odhodki največ do višine, ugotovljene z upoštevanjem primerljivih tržnih cen.

(3) Primerljive tržne cene iz prvega in drugega odstavka tega člena se določijo z eno od naslednjih metod ali s kakršno koli kombinacijo naslednjih metod:

1. metodo primerljivih prostih cen;
 2. metodo preprodajnih cen;
 3. metodo dodatka na stroške;
 4. metodo porazdelitve dobička;
 5. metodo stopnje čistega dobička;
- ali katerokoli drugo metodo.

(4) Za povezani osebi se štejeta zavezanec rezident in pravna oseba ali oseba brez pravne osebnosti, ki ni rezident (v nadaljnjem besedilu: tuja oseba), ki sta povezani tako, da je rezident neposredno ali posredno udeležen v upravljanju, nadzoru ali kapitalu tuje osebe, ali je tuja oseba neposredno ali posredno udeležena v upravljanju, nadzoru ali kapitalu rezidenta, ali je ista oseba neposredno ali posredno udeležena v upravljanju, nadzoru ali kapitalu rezidenta in tuje osebe ali dveh rezidentov.

(5) Osebi po četrtem odstavku tega člena se štejeta za povezani, če:

1. ima zavezanec rezident neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu ali glasovalnih pravic v tuji osebi; ali
2. ima tuja oseba neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu ali glasovalnih pravic v rezidentu; ali
3. ima ista pravna oseba hkrati neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev ali glasovalnih pravic v rezidentu in tuji osebi ali dveh rezidentih; ali
4. imajo iste fizične osebe ali njihovi družinski člani neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev ali glasovalnih pravic ali so udeleženi v nadzoru ali upravljanju v rezidentu in tuji osebi ali dveh rezidentih.

(6) Za družinske člane se po tem in po 13. členu tega zakona štejejo zakonec oziroma oseba, s katero fizična oseba živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza, brat ali sestra, neposredni prednik ali posvojitelj ali neposredni potomec ali posvojenec.

(7) Minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance, podrobneje predpiše izvajanje tega člena.

13. člen

(davčna osnova pri poslovanju med povezanimi osebami rezidenti)

(1) Pri ugotavljanju prihodkov in odhodkov za posle med zavezancema rezidentoma, ki sta povezani osebi, se davčna osnova ne povečuje oziroma zmanjša, če je zmanjšanje oziroma povečanje davčne osnove pri enem zavezancu enako povečanju oziroma zmanjšanju davčne osnove pri drugem zavezancu glede na določen posel med njima in takšno ugotavljanje prihodkov in odhodkov ne povzroči znižanja celotnega davčnega učinka.

(2) Za povezani osebi po prvem odstavku tega člena se štejeta rezidenta, če sta neposredno ali posredno povezana v kapitalu, upravljanju ali nadzoru in eden vpliva ali ima možnost vplivati na sprejemanje odločitev drugega, ali če med rezidentom in drugo osebo obstajajo druga razmerja, ki se razlikujejo od razmerij med nepovezanimi osebami, zlasti razmerje z osebo, ki ima ugodnejši davčni položaj, in bi se posli opravili pod drugačnimi pogoji, če ugodnejšega davčnega položaja ne bi bilo.

(3) Za povezani osebi iz drugega odstavka tega člena se štejeta zlasti osebi, ki sta povezani v kapitalu, upravljanju ali nadzoru tako, da ima ena oseba neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% deležev ali delnic ali glasovalnih pravic v drugi osebi ali sta poslovno povezani ali če sodelujejo v nadzornih telesih ali upravljanju iste osebe ali njihovi družinski člani.

(4) Za osebo iz drugega odstavka tega člena, ki ima ugodnejši davčni položaj, se zlasti šteje:

1. oseba, ki je oproščena plačevanja davka po tem zakonu;
2. oseba, ki plačuje davek po stopnji, nižji od stopnje iz 53. člena tega zakona (25%);
3. oseba, ki izkazuje davčno izgubo.

14. člen

(podatki v zvezi s povezanimi osebami po 12. in 13. členu tega zakona)

(1) Zavezanec zagotavlja in hrani podatke o povezanih osebah, poslovanju s temi osebami, vrsti uporabljenih metod za določanje primerljivih tržnih cen in razlogih za izbiro uporabljenih metod v obsegu, obliki in v roku v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(2) Predlaganje podatkov iz prvega odstavka tega člena davčnemu organu ter njihovo dajanje na razpolago v času nadzora določa zakon, ki ureja davčni postopek.

15. člen
(obresti med povezanimi osebami)

(1) Pri ugotavljanju prihodkov se upoštevajo obračunane obresti na dana posojila od povezanih oseb, vendar najmanj do višine zadnje objavljene, ob času odobritve posojila znane priznane obrestne mere.

(2) Pri ugotavljanju odhodkov se upoštevajo obračunane obresti na prejeta posojila od povezanih oseb, vendar največ do višine zadnje objavljene, ob času odobritve posojila znane priznane obrestne mere.

(3) Priznana obrestno mero iz prvega in drugega odstavka tega člena določi in objavi minister, pristojen za finance, pred začetkom davčnega obdobja, za katerega se bo uporabljala, pri tem pa upošteva, da gre za obrestno mero, ki se v primerljivih okoliščinah doseže ali bi se dosegla na trgu med nepovezanimi osebami.

16. člen
(rezervacije)

(1) Pri ugotavljanju davčne osnove oziroma priznavanju prihodkov in odhodkov se oblikovanje rezervacij ne upošteva, razen če s tem zakonom ni določeno drugače.

(2) Odprava in poraba rezervacij se upošteva na način, da se prihodki izvemajo in odhodki priznavajo tako, da v davčno osnovo niso ponovno vključeni prihodki in odhodki, ki so predhodno povečevali davčno osnovo, razen če s tem zakonom ni določeno drugače.

(3) Kot oblikovanje oziroma odprava in poraba rezervacij po prvem in drugem odstavku tega člena se obravnava tudi njihov popravek na sedanjo vrednost izdatkov na koncu obračunskega obdobja.

(4) Rezervacije, oblikovanje katerih se po tem zakonu prizna kot odhodek in se lahko odpravljajo kot nepotrebne v več letih, se pri določanju davčne osnove vštevajo v davčno osnovo kot prihodek v celoti v prvem letu odprave, in sicer največ do višine predhodno priznanega odhodka za njihovo oblikovanje.

17. člen
(prevrednotenje)

(1) Pri ugotavljanju davčne osnove se odhodki prevrednotenja, ki je posledica spremembe kupne moči domače valute, ki se po slovenskih računovodskih standardih opravi na koncu poslovnega leta pri kapitalu, ne priznajo.

(2) Odhodki zaradi prevrednotenja, ki ni prevrednotenje iz prvega odstavka tega člena, razen odhodkov, nastalih zaradi prevrednotenja dolgov, terjatev, finančnih naložb in denarnih terjatev, kateri se po slovenskih računovodskih standardih prevrednotujejo zaradi spremembe valutnega tečaja, in odhodki zaradi uporabe kapitalske metode vrednotenja finančnih naložb, se ne priznajo. Odprava oslabitev se upošteva na način, da se prihodki izvemajo, tako da v davčno osnovo niso vključeni, zato da se obdavčijo, če se predhodna oslabitev ni upoštevala.

(3) Odhodki zaradi prevrednotenja, ki se po drugem odstavku tega

člena ne priznajo, se priznajo ob prodaji ali drugačni odtujitvi sredstev in ob poravnavi ali drugačni odtujitvi dolgov.

2. Prihodki

18. člen
(izvem prihodkov od udeležbe na dobičku)

(1) Pri določanju davčne osnove zavezanca, ki prejme dividende oziroma druge deleže iz dobička (v nadaljnjem besedilu: prejemnik), se te dividende oziroma drugi deleži iz dobička (v nadaljnjem besedilu: dividende) izvemajo iz davčne osnove, če:

1. je prejemnik udeležen v kapitalu oziroma pri upravljanju osebe, ki deli dobiček za dividende (v nadaljnjem besedilu: izplačevalec) tako, da je imetnik poslovnega deleža, delnic ali glasovalnih pravic v višini najmanj **20%**, in
2. znaša čas trajanja udeležbe v kapitalu oziroma pri upravljanju izplačevalca v skladu s 1. točko tega odstavka najmanj 24 mesecev, in
3. je izplačevalec zavezanec za davek, ter ni rezident države, v primeru poslovne enote pa se ta ne nahaja v državi, z ugodnejšim davčnim okoljem, ki je za namene tega člena država, v kateri je splošna, povprečna, nominalna stopnja obdavčitve dobička družb nižja od 12,5%.

(2) Določbe prvega odstavka tega člena se za prejemnika nerezidenta uporabljajo, če je njegova udeležba v kapitalu oziroma upravljanju osebe, ki deli dobiček, povezana z aktivnostmi, ki jih nerezident opravlja v poslovnih enoti v Sloveniji oziroma preko poslovne enote v Sloveniji.

(3) Prejemnik, ki še ne izpolnjuje pogoja iz 2. točke prvega odstavka tega člena, izpolnjuje pa druge pogoje iz prvega ali drugega odstavka tega člena, lahko izvemaje dividende iz davčne osnove po prvem ali drugem odstavku tega člena pod pogojem, da izroči pristojnemu davčnemu organu ustrezno bančno garancijo za znesek davka, ki bi ga moral plačati, če jih ne bi izvel. Davčni organ lahko noviči garancijo, če se pogoj iz 2. točke prvega odstavka tega člena ne izpolni. Garancija poteče z dnem, ko se pogoj iz 2. točke prvega odstavka tega člena izpolni.

(4) Šteje se, da je pogoj iz 3. točke prvega odstavka tega člena izpolnjen, če je izplačevalec:

1. oseba, ki ima eno od oblik, za katere se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), in jih določi minister, pristojen za finance; in
2. je za davčne namene rezident v državi članici EU v skladu s pravom te države in se v skladu z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka, sklenjene z državo nečlanico EU, ne šteje kot rezident izven EU; in
3. je zavezanec za enega od davkov, v zvezi s katerimi se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance, kjer se za zavezanca ne šteje družba, ki je davka oproščena ali ima možnost izbire obdavčitve.

(5) Pri določanju davčne osnove po prvem oziroma drugem odstavku tega člena se odhodki, ki se nanašajo na udeležbo, ne priznajo.

(6) Za ustrezno bančno garancijo se šteje bančna garancija banke s sedežem v Sloveniji ali v državi članici EU, s katero se banka nepreklicno zavezuje, da bo na prvi poziv pristojnega davčnega organa ter brez ugovorov, davčnemu organu izplačala znesek davka iz tretjega odstavka tega člena, z rokom veljavnosti do dneva izpolnitve pogoja glede časa trajanja udeležbe v skladu z 2. točko prvega odstavka tega člena.

(7) Način izvajanja tega člena ureja zakon, ki ureja davčni postopek.

19. člen
(izvzem prihodkov od nepridobitne dejavnosti)

Pri določanju davčne osnove zavezanca iz 9. člena tega zakona se prihodki iz opravljanja dejavnosti, ki ni pridobitna, ter dejanski ali sorazmerni stroški te dejavnosti izvemajo iz davčne osnove.

3. Odhodki

20. člen
(splošno)

(1) Za ugotavljanje dobička se priznajo odhodki, potrebni za pridobitev prihodkov, ki so obdavčeni po tem zakonu.

(2) Odhodki, ki niso potrebni za pridobitev prihodkov, so odhodki, za katere glede na dejstva in okoliščine izhaja, da:

1. niso neposreden pogoj za opravljanje dejavnosti in niso posledica opravljanja dejavnosti,
2. imajo značaj privatnosti,
3. niso skladni z običajno poslovno prakso.

(3) Odhodki niso skladni z običajno poslovno prakso, če niso običajni pri poslovanju v posamezni dejavnosti glede na pretekle in druge izkušnje in primerjavo z drugimi dejavnostmi ter dejstvi in okoliščinami, razen odhodkov, nastalih zaradi izrednih in nepogostih dogodkov, kot so naravne nesreče ali zaradi drugih izrednih in nepogostih dogodkov.

21. člen
(nepriznani odhodki)

(1) Kot odhodki se ne priznajo:

1. naložbe, zlasti za pridobitev in izboljšanje zemljišča, pridobitev, izboljšanje, obnovo in rekonstrukcijo osnovnih sredstev, ki povečujejo nabavno vrednost osnovnih sredstev oziroma zmanjšujejo popravek vrednosti osnovnih sredstev, materialne pravice, delnice in deleže gospodarskih družb ter druge finančne naložbe in druga sredstva;
2. delitev dobička, zlasti za dividende in druge dohodke, ki so po določbah tega zakona podobni dividendam, rezerve iz dobička, nagrade upravi in članom nadzornega sveta zavezanca, ki imajo naravo udeležbe v dobičku;
3. odhodki za pokrivanje izgub iz preteklih let;
4. rezervacije za kritje možnih izgub;
5. stroški, ki se nanašajo na privatno življenje, primeroma za zabavo, oddih, šport in rekreacijo, vključno s pripadajočim davkom na dodano vrednost;
6. stroški prisilne izterjave davkov ali drugih dajatev;
7. kazni, ki jih izreče pristojni organ;

8. davki, in sicer:

- a) davek, ki se pobira po tem zakonu;
 - b) davek na dodano vrednost, ki ga je zavezanec uveljavil kot odbitek davka v skladu z zakonom, ki ureja davek na dodano vrednost;
 - c) davki, ki jih je plačal družbenik kot fizična oseba;
9. obresti;
- a) od nepravočasno plačanih davkov ali drugih dajatev;
 - b) od posojil, prejetih od oseb, ki imajo sedež ali prebivališče v državah z ugodnejšim davčnim okoljem, ki so za namene te podtočke države, razen držav članic EU, v katerih je splošna nominalna stopnja obdavčitve dobička nižja od 12,5%;
10. podkupnine in druge oblike premoženjskih koristi, dane fizičnim ali pravnim osebam zato, da nastane oziroma ne nastane določen dogodek, ki drugače ne bi, primeroma, da se hitreje ali ugodneje opravi ali se opusti določeno dejanje;
11. donacije.

(2) Stroški iz 5. točke prvega odstavka tega člena so:

1. stroški, ki se nanašajo na privatno življenje lastnikov in povezanih oseb, vključno s stroški sredstev v lasti ali najemu zavezanca, ki se nanašajo na privatno življenje teh oseb;
2. stroški, ki se nanašajo na privatno življenje drugih oseb, vključno s stroški sredstev v lasti ali najemu zavezanca, ki se nanašajo na privatno življenje teh oseb;
3. stroški ugodnosti, ki jih delavcem zagotavlja delodajalec (bonitete).

(3) Stroški iz 3. točke drugega odstavka tega člena so zlasti stroški:

1. premij za prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje in drugih zavarovalnih premij;
2. danih, subvencioniranih ali s popustom prodanih proizvodov oziroma storitev;
3. počitniških nastanitev in drugih nastanitev, ki niso povezane z delom;
4. članarin poklicnim združenjem, razen če so potrebne za poslovanje in če so plačane za članstvo v združenjih, v katerih delodajalec ne more biti član;
5. članarin in drugi stroški povezani z zabavo, oddihom, športom in rekreacijo in drugi stroški privatne rabe;
6. drugih ugodnosti, kot so zagotovitev parkirnega mesta, službene obleke, razen uniform.

(4) Stroški iz drugega odstavka tega člena se ne priznajo, če gre za brezplačno uporabo. Stroški iz 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena se priznajo, če se te storitve oziroma ugodnosti plačujejo, vendar največ do višine takšnega plačila oziroma povračila. Stroški sredstev v lasti ali najemu zavezanca, ki se nanašajo na privatno življenje, nastali v času uporabe teh sredstev za privatno rabo, se ne priznajo sorazmerno takšni rabi.

22. člen
(delno priznani odhodki)

Kot odhodki se priznajo v višini 50%:

1. stroški reprezentance,
2. stroški nadzornega sveta.

23. člen
(odpis terjatev)

Odpis terjatve se prizna kot odhodek, ko je odpis terjatve evidentiran v poslovnih knjigah, če:

1. je bil znesek terjatve že vključen v prihodek, in
2. so bila opravljena vsa dejanja, ki bi jih opravil s skrbnostjo dober gospodarstvenik, za doseglo poplačila dolga.

24. člen
(odhodki zalog)

(1) Porabljene oziroma prodane zaloge se priznajo kot odhodek v obračunanem znesku, vendar največ do zneska, ki se ugotovi v skladu z izbrano metodo vrednotenja zalog.

(2) Zavezanec ne sme spreminjati izbrane metode vrednotenja zalog najmanj pet let.

25. člen
(obresti od presežka posojil)

(1) Kot odhodek se ne priznajo obresti od posojil, razen pri posojilojemalcih bankah in zavarovalnicah, ki so prejeta od delničarja oziroma družbenika, ki ima kadarkoli v davčnem obdobju neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% delnic ali deležev v kapitalu ali glasovalnih pravic v zavezancu, če kadarkoli v davčnem obdobju ta posojila presegajo štirikratnik zneska deleža tega delničarja oziroma družbenika v kapitalu zavezanca (v nadaljnjem besedilu: presežek posojil), ugotovljene glede na znesek in obdobje trajanja presežka posojil v davčnem obdobju.

(2) Za posojila delničarja oziroma družbenika po prvem odstavku tega člena se štejejo tudi posojila tretjih oseb, za katera jamči ta delničar oziroma družbenik, in posojila banke, če so dana v zvezi z depozitom tega delničarja oziroma družbenika v tej banki.

(3) Znesek deleža delničarja oziroma družbenika v kapitalu prejemnika posojila se določi za davčno obdobje kot povprečje na podlagi stanja vplačanega kapitala, prenesenega čistega dobička in rezerv na zadnji dan vsakega meseca v davčnem obdobju.

26. člen
(amortizacija)

(1) Amortizacija opredmetenih osnovnih sredstev in neopredmetenih dolgoročnih sredstev se kot odhodek prizna v obračunanem znesku, vendar največ do zneska, obračunanega z uporabo metode enakomernega časovnega amortiziranja ter najvišje letne amortizacijske stopnje, ki je določena s tem zakonom.

(2) Amortizacija se obračunava posamično.

(3) Sredstva, ki se amortizirajo, ter pričetek obračunavanja amortizacije določajo predpisi in računovodski standardi.

(4) Najvišja letna amortizacijska stopnja po določbah prvega odstavka tega člena znaša za:

1. gradbene objekte 5%,
2. opremo, vozila, razen za osebne avtomobile, in mehanizacijo 25%,

3. osebne avtomobile 12,5%
4. računalnike in računalniško opremo 50%,
5. večletne nasade 10%,
6. osnovno čredo 20%,
7. druga vlaganja 10%,
8. dobro ime 10%.

(5) Ne glede na določbe prvega do četrtega odstavka tega člena se pri opredmetenem osnovnem sredstvu, katerega doba uporabnosti je daljša od enega leta in katerega posamična nabavna vrednost ne presega tolarske vrednosti 500 EUR, kot odhodek ob prenosu v uporabo prizna odpis celotne nabavne vrednosti.

(6) Amortizacija dokončno amortiziranega sredstva se ne prizna kot odhodek, tudi če se takšno sredstvo še naprej uporablja za opravljanje dejavnosti.

(7) Če zavezanec pridobi staro oziroma rabljeno opredmeteno osnovno sredstvo od povezane osebe, ki ni rezident, se šteje, da je pridobljeno osnovno sredstvo že dokončno amortizirano.

(8) Amortizacija opredmetenega osnovnega sredstva, ki ga zavezanec pridobi od osebe, ki ni rezident in se ne šteje za povezano osebo po tem zakonu, se prizna kot odhodek v znesku po prvem odstavku tega člena, če zavezanec dokaže, da opredmeteno osnovno sredstvo še ni dokončno amortizirano.

27. člen
(rezervacije pri bankah in zavarovalnicah)

(1) Posebne rezervacije, ki jih mora oblikovati banka glede posebnih tveganj, se priznajo banki kot odhodek v obračunanih zneskih, vendar največ do višine, ki jo določa zakon, ki ureja bančništvo.

(2) Zavarovalno tehnične rezervacije, ki jih mora zavarovalnica obvezno oblikovati v skladu z zakonom, ki ureja zavarovalništvo, se pri zavarovalnici priznajo kot odhodek v obračunanih zneskih, vendar največ do višine ali zgornje meje v skladu z zakonom, ki ureja zavarovalništvo.

28. člen
(plače in druga izplačila v zvezi z zaposlitvijo)

(1) Plače ter nadomestila plače za čas odsotnosti z dela zaradi izrabe letnega dopusta in zaradi drugih odsotnosti z dela delavcev se priznajo kot odhodek v obračunanem znesku v skladu s kolektivnimi pogodbami na ravni države.

(2) Plače ter nadomestila plače za čas odsotnosti z dela zaradi izrabe letnega dopusta in zaradi drugih odsotnosti z dela poslovnih delavcev, prokuristov in delavcev s posebnimi pooblastili in odgovornostmi se priznajo kot odhodek v obračunanem znesku v skladu z zakonom oziroma s pogodbo o zaposlitvi s poslovnimi osebami.

(3) Nagrade vajencem se priznajo kot odhodek v obračunanem znesku v skladu z zakonom.

(4) Regres za letni dopust, jubilejne nagrade, odpravnine ob upokojitvi, solidarnostne pomoči, povračila stroškov v zvezi z

delom, to so stroški prehrane med delom, prevoza na delo in z dela, terenski dodatek, nadomestilo za ločeno življenje ter povračila stroškov na službenem potovanju, to so:

1. dnevnic,
2. povračilo stroškov prevoza, vključno s povračilom stroškov za uporabo delojemalčevega osebnega vozila za službene namene (kilometrini),
3. povračilo stroškov za prenočišče, se kot odhodek priznajo do višine, ki jo določi Vlada Republike Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino.

4. Izguba

29. člen (izguba in pokrivanje izgube)

(1) Izguba po tem zakonu je presežek odhodkov nad prihodki, ki so določeni s tem zakonom.

(2) Izgubo v davčnem obdobju lahko zavezanec pokriva z zmanjšanjem davčne osnove v naslednjih petih davčnih obdobjih, če zakon ne določa drugače.

(3) Pri zmanjšanju davčne osnove na račun izgub iz preteklih davčnih obdobj, se davčna osnova najprej zmanjša za izgubo starejšega datuma.

(4) Zmanjšanje davčne osnove zaradi izgub iz preteklih davčnih obdobj je dovoljeno največ do višine davčne osnove davčnega obdobja.

(5) Če se v davčnem obdobju neposredno ali posredno lastništvo delniškega kapitala oziroma kapitalskih deležev ali glasovalnih pravic zavezanca spremeni za več kot 25% glede na njihovo vrednost ali število na začetku davčnega obdobja ali na koncu preteklega davčnega obdobja, drugi odstavek tega člena ne velja za izgube, ki so nastale v tem in v preteklih davčnih obdobjih.

VI. OBDAVČITEV PRI PRENOSU DEJAVNOSTI, ZAMENJAVAH KAPITALSKIH DELEŽEV, ZDRUŽITVAH IN DELITVAH

1. Obdavčitev pri prenosu dejavnosti

30. člen (prenos dejavnosti)

Za prenos dejavnosti po tem členu se šteje transakcija, s katero družba (v nadaljnjem besedilu: prenosna družba), ne da bi prenehala, prenese eno ali več dejavnosti na drugo že ustanovljeno družbo (v nadaljnjem besedilu: družba prejemnica), v zamenjavo za izdajo ali prenos vrednostnih papirjev, ki predstavljajo deleže v kapitalu družbe prejemnice, prenosni družbi. Za dejavnost po tem členu se štejejo vsa sredstva in obveznosti, ki se pripišejo delu družbe, ki z organizacijskega vidika predstavlja posebno poslovanje.

31. člen (pravice)

Pri prenosu dejavnosti je:

1. prenosna družba oproščena davka v zvezi z dobički in izgubami,

ki nastanejo pri prenosu sredstev in obveznosti, ki pripadajo prenešeni dejavnosti ali dejavnostim,

2. družba prejemnica upravičena do:

- a) prenosa rezerv in rezervacij, ki jih je oblikovala prenosna družba in se pripišejo prenešeni dejavnosti ali dejavnostim, z upoštevanjem davčnih oprostitev in pogojev, ki bi veljali za prenosno družbo, če prenos ne bi bil izvršen;
- b) prenosa izgub, ki se pripišejo prenešeni dejavnosti ali dejavnostim, pod pogoji, ki bi veljali za prenosno družbo, če prenos ne bi bil izvršen.

32. člen (pogoji)

(1) Prenosna družba in družba prejemnica imata pravice iz 31. člena tega zakona, če sta rezidenta Slovenije in/ali rezidenta države članice EU, ki ni Slovenija, in sicer:

1. če sta prenosna družba in družba prejemnica rezidenta Slovenije, za prenos dejavnosti v Sloveniji ali v državi članici EU, ki ni Slovenija;
2. če je prenosna družba rezident države članice EU, ki ni Slovenija, in je družba prejemnica rezident Slovenije, za prenos dejavnosti, ki se nahaja(jo) v Sloveniji, če po prenosu prenešana sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in izgube ne pripadajo poslovni enoti družbe prejemnice izven Slovenije;
3. če je družba prejemnica rezident države članice EU, ki ni Slovenija, in je prenosna družba rezident Slovenije ali države članice EU, ki ni Slovenija, pod pogojem, da po prenosu prenešana sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in izgube pripadajo poslovni enoti družbe prejemnice v Sloveniji.

(2) Za rezidenta države članice EU, ki ni Slovenija, se šteje družba:

1. ki ima eno od oblik, za katere se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za združitve, delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance;
2. ki je za namene obdavčitve rezident države članice EU v skladu s pravom te države in se ne šteje kot rezident izven EU v skladu z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka, sklenjenega z državo nečlanico; in
3. ki je zavezanec za enega od davkov, v zvezi s katerimi se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za združitve, delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance. Za zavezanca se ne šteje družba, ki je davka oproščena ali ima možnost izbire.

33. člen (vrednotenje in prevzem pravic in obveznosti)

(1) Prenosna družba iz 31. člena tega zakona ovrednoti prejete vrednostne papirje družbe prejemnice po tržni ceni na dan prenosa.

(2) Družba prejemnica iz 31. člena tega zakona ovrednoti prevzeta sredstva in obveznosti po knjigovodski vrednosti, ki jo imajo pri prenosni družbi ob prenosu, amortizira prenešana sredstva tako, kot bi se amortizirala pri prenosni družbi, če prenos ne bi bil izvršen in prevzame pravice in obveznosti prenosne družbe v zvezi s prenešenimi rezervami in rezervacijami.

34. člen
(posebna ureditev v primeru poslovne enote)

Če je prenosna družba rezident Slovenije in je družba prejemnica rezident države članice EU, ki ni Slovenija, se za prenos ene ali več dejavnosti, ki predstavljajo eno ali več poslovnih enot, ki se nahajajo v državi članici EU, ki ni Slovenija, 31. člen tega zakona ter 33. člen tega zakona ne uporabljata, prenosna družba pa ima pravico do odbitka davka, ki je posledica prenosa, ki bi ga ta država članica EU zaračunala kot posledico tega prenosa, če ne bi bila uveljavljena ureditev enotnega sistema obdavčenja, ki velja za združitve, delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic EU.

35. člen
(dovoljenje)

(1) Prenosni družbi in družbi prejemnici se upravičenja od 30. do 35. člena tega zakona priznajo na podlagi dovoljenja davčnega organa, če so izpolnjeni pogoji po teh členih in če prenosna družba obdrži prejete vrednostne papirje družbe prejemnice za obdobje najmanj 36 mesecev po prenosu dejavnosti.

(2) Če prenosna družba odsvoji prejete vrednostne papirje pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena, se šteje, da pogoj trajanja udeležbe ni izpolnjen, razen če prenosna družba in družba prejemnica dokažeta, da glavni namen ali eden glavnih namenov prenosa dejavnosti ni izogibanje davčnim obveznostim.

2. Obdavčitev pri zamenjavi kapitalskih deležev

36. člen
(zamenjava kapitalskih deležev)

(1) Za zamenjavo kapitalskih deležev se šteje transakcija, s katero pridobi družba (v nadaljnjem besedilu: družba prevzemnica) vrednostne papirje druge družbe (v nadaljnjem besedilu: prevzeta družba) v zamenjavo za izdajo ali prenos lastnih vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: novi vrednostni papirji) družbenikom prevzete družbe, v zamenjavo za vrednostne papirje, ki jih imajo ti družbeniki v prevzeti družbi (v nadaljnjem besedilu: prvotni vrednostni papirji), pod pogojem, da ima po zamenjavi kapitalskih deležev družba prevzemnica najmanj večino glasovalnih pravic v prevzeti družbi ali najmanj 25% vrednosti kapitala prevzete družbe. Prevzem, ki ga opravi prevzemna družba preko priznane borze, se šteje kot en posel, če je izvršen v obdobju šest mesecev. Priznana borza je borza, katere organizator je polnopravni član svetovnega združenja borz (World Federation of Exchanges – WFE oziroma Federation Internationale des Bourses de valeurs – FIBV)

(2) Poleg izdaje ali prenosa vrednostnih papirjev po prvem odstavku tega člena lahko družba prevzemnica družbenikom prevzete družbe opravi plačilo v denarju do 10% nominalne vrednosti oziroma če te vrednosti ni, računovodske vrednosti vrednostnih papirjev. Plačilo v denarju se lahko v celoti ali delno opravi manjšinskim družbenikom prevzete družbe, namesto izdaje ali prenosa vrednostnih papirjev, toda največ v višini 5% nominalne vrednosti oziroma če te vrednosti ni, računovodske vrednosti vrednostnih papirjev.

37. člen
(upravičenja)

(1) Pri zamenjavi kapitalskih deležev je družbenik prevzete družbe v zvezi z zamenjavo kapitalskih deležev po 36. do 40. členu tega zakona oproščen davka v zvezi z dobičkom ali izgubo, doseženo z odsvojitvijo prvotnih vrednostnih papirjev, razen če prejme plačilo v denarju.

(2) Če prejme plačilo v denarju, je družbenik zavezan za davek glede na plačilo v denarju, pri čemer se doseženi dobiček ali izguba v sorazmernem delu pripiše gotovinskemu plačilu in tržni vrednosti novih vrednostnih papirjev.

38. člen
(pogoji)

(1) Družbenik ima pravico iz 37. člena tega zakona:

1. če sta družba prevzemnica in prevzeta družba rezidenta Slovenije in/ali rezidenta države članice EU, ki ni Slovenija; in
2. če je družbenik rezident Slovenije ali ni rezident Slovenije in je imetnik prvotnih in novih vrednostnih papirjev preko poslovne enote, ki jo ima v Sloveniji.

(2) Za rezidenta države članice EU, ki ni Slovenija, se šteje družba:

1. ki ima eno od oblik, za katere se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za združitve, delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic EU, razen oseb, ustanovljenih v skladu s pravom Slovenije, in jih določi minister, pristojen za finance;
2. ki je za davčne namene rezident države članice EU v skladu s pravom te države članice in se ne šteje za rezidenta izven EU v skladu z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka, sklenjenega z državo nečlanico; in
3. ki je zavezanec za enega od davkov, v zvezi s katerimi se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za združitve, delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance. Za zavezanca se ne šteje družba, ki je davka oproščena ali ima možnost izbire.

39. člen
(vrednotenje)

(1) Družbenik iz 38. člena tega zakona ovrednoti nove vrednostne papirje po knjigovodski vrednosti, ki so jo imeli prvotni vrednostni papirji pri njem v času zamenjave.

(2) Družba prevzemnica ovrednoti prejete vrednostne papirje v prevzeti družbi po njihovi tržni vrednosti na dan zamenjave.

40. člen
(dovoljenje)

Družbeniku, ki zamenja vrednostne papirje, se upravičenje po 36. do 40. členu tega zakona prizna na podlagi dovoljenja, ki ga izda davčni organ, če so izpolnjeni pogoji po 36. do 40. členu tega zakona.

3. Obdavčitev pri združitvah in delitvah

41. člen (združitve in delitve)

(1) Za združitve se šteje transakcija, s katero:

1. ena ali več družb (v nadaljnjem besedilu: prenosna družba), pri prenehanju brez postopka likvidacije, prenese vsa svoja sredstva in obveznosti na drugo obstoječo družbo (v nadaljnjem besedilu: družba prejemnica), v zamenjavo za izdajo ali prenos vrednostnih papirjev, ki predstavljajo kapital družbe prejemnice, svojim družbenikom,
2. dve ali več družb (v nadaljnjem besedilu: prenosna družba), pri prenehanju brez postopka likvidacije, prenesejo vsa svoja sredstva in obveznosti na družbo, ki jo ustanovijo (v nadaljnjem besedilu: družba prejemnica), v zamenjavo za izdajo ali prenos vrednostnih papirjev, ki predstavljajo kapital družbe prejemnice, svojim družbenikom.

(2) Za delitev se šteje transakcija, s katero:

1. družba (v nadaljnjem besedilu: prenosna družba), pri prenehanju brez postopka likvidacije, prenese vsa svoja sredstva in obveznosti na dve ali več obstoječih ali novoustanovljenih družb (v nadaljnjem besedilu: družbe prejemnice), v zamenjavo za izdajo ali prenos vrednostnih papirjev, ki predstavljajo kapital družb prejemnic, svojim družbenikom, v sorazmernem deležu;
2. družba (v nadaljnjem besedilu: prenosna družba) prenese eno ali več dejavnosti na družbo, ki jo ustanovi (v nadaljnjem besedilu: družba prejemnica), v zamenjavo za izdajo ali prenos vrednostnih papirjev, ki predstavljajo kapital družbe prejemnice, ki jih pridobi prenosna družba sama ali njeni družbeniki. Kot dejavnost se šteje celota sredstev in obveznosti, ki se pripišejo delu družbe, ki z organizacijskega vidika predstavlja posebno poslovanje.

(3) Pri združitvi ali delitvi iz prvega ali drugega odstavka tega člena lahko družba prejemnica poleg izdaje ali prenosa vrednostnih papirjev, opravi plačilo v denarju do višine 10% nominalne vrednosti oziroma če te vrednosti ni, računovodske vrednosti vrednostnih papirjev. Plačilo v denarju se lahko v celoti ali delno opravi manjšinskim družbenikom prenosne družbe namesto izdaje ali prenosa vrednostnih papirjev, toda največ 5% nominalne vrednosti oziroma če te vrednosti ni, računovodske vrednosti vrednostnih papirjev.

42. člen (upravičenja)

Pri združitvah in delitvah je:

1. prenosna družba oproščena davka v zvezi z dobički in izgubami, ki nastanejo pri prenosu sredstev in obveznosti;
2. družba prejemnica upravičena:
 - a) do prenosa rezerv in rezervacij, ki jih je oblikovala prenosna družba, ob upoštevanju davčnih oprostitev in pogojev, ki bi veljali za prenosno družbo, če prenos ne bil izvršen;
 - b) do prenosa izgub prenosne družbe pod enakimi pogoji, ki bi veljali za prenosno družbo, če prenos ne bi bil izvršen;
 - c) do oprostitve davka v zvezi z dobički ali izgubami, ki jih doseže ob prenehanju udeležbe v kapitalu prenosne družbe, če ima udeležbo v kapitalu prenosne družbe.

43. člen (pogoji)

(1) Prenosna družba in družba prejemnica imata pravice iz 42. člena tega zakona, če sta rezidenta Slovenije in/ali rezidenta države članice EU, ki ni Slovenija, in sicer:

1. če sta prenosna družba in družba prejemnica rezidenta Slovenije, ne glede na to, ali se dejavnost prenosne družbe opravlja v Sloveniji ali v državi članici EU, ki ni Slovenija;
2. če je prenosna družba rezident države članice EU, ki ni Slovenija in je družba prejemnica rezident Slovenije, pod pogojem, da po združitvi ali delitvi prenešana sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in izgube ne pripadajo poslovni enoti družbe prejemnice izven Slovenije;
3. če je družba prejemnica rezident države članice EU, ki ni Slovenija in je prenosna družba rezident Slovenije ali druge države članice EU, ki ni Slovenija, pod pogojem, da po združitvi ali delitvi prenešana sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in izgube pripadajo poslovni enoti družbe prejemnice v Sloveniji.

(2) Za rezidenta države članice EU, ki ni Slovenija, se šteje družba:

1. ki ima eno od oblik, za katere se uporablja enoten sistem obdavčenja, ki velja za združitve, delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic EU, razen oseb, ustanovljenih v skladu s pravom Slovenije, in jih določi minister, pristojen za finance;
2. ki je za davčne namene rezident države članice EU v skladu s pravom te države članice in se ne šteje za rezidenta izven EU v skladu z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka, sklenjenega z državo nečlanico; in
3. ki je zavezanec za enega od davkov, v zvezi s katerimi se uporablja enoten sistem obdavčenja, ki velja za združitve, delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance. Za zavezanca se ne šteje družba, ki je davka oproščena ali ima možnost izbire.

44. člen (vrednotenje in prevzem pravic in obveznosti)

Družba prejemnica:

1. ovrednoti prenešana sredstva in obveznosti po njihovi knjigovodski vrednosti pri prenosni družbi ob združitvi ali delitvi;
2. amortizira prenešana poslovna sredstva tako, kot bi se amortizirala pri prenosni družbi;
3. prevzame pravice in obveznosti prenosne družbe v zvezi s prenešenimi rezervacijami in rezervami.

45. člen (posebne določbe)

(1) Če je prenosna družba rezident Slovenije in je družba prejemnica rezident države članice EU, ki ni Slovenija in združitve ali delitev vključuje prenos dejavnosti, ki predstavlja poslovno enoto v državi članici EU, ki ni Slovenija, se ne uporablja 1. točka 42. člena, 1. in 2. točka 44. člena in 46. člen tega zakona, prenosna družba pa je upravičena do odbitka davka, ki izvira iz združitve ali delitve, ki bi ga država članica EU zaračunala zaradi združitve ali delitve, če ne bi bila uveljavljena ureditev enotnega sistema obdavčenja, ki velja za združitve, delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic EU.

(2) Družbenik prenosne družbe iz 1. točke 42. člena tega zakona, ki pri združitvi ali delitvi zamenja vrednostne papirje v prenosni družbi za vrednostne papirje v družbi prejemnici, ni zavezanec za davek v zvezi z dobičkom ali izgubo, ki nastane ob odsvojitvi vrednostnih papirjev prenosne družbe, razen če prejme plačilo v denarju, in sicer:

1. če je družbenik rezident Slovenije; ali
2. če družbenik ni rezident Slovenije in je imetnik vrednostnih papirjev v prenosni družbi in družbi prejemnici preko poslovne enote, ki jo ima v Sloveniji.

(3) Če prejme plačilo v denarju, je družbenik iz drugega odstavka tega člena zavezan za davek glede na plačilo v denarju, pri čemer se dobiček ali izguba, ki nastane v zvezi z vrednostnimi papirji prenosne družbe, v sorazmernem delu pripiše gotovinskemu plačilu in tržni vrednosti vrednostnih papirjev družbe prejemnice. Družbenik ovrednoti prejete vrednostne papirje družbe prejemnice po knjigovodski vrednosti vrednostnih papirjev prenosne družbe v času združitve ali delitve.

46. člen (uporaba določb 41. do 47. člena tega zakona)

Določbe 41. do 47. člena tega zakona, ki se uporabljajo za prenosno družbo ali družbo prejemnico, se smiselno uporabljajo tudi za dve ali več prenosnih družb oziroma dve ali več družb prejemnic.

47. člen (dovoljenje)

Prenosni družbi, družbi prejemnici in družbeniku prenosne družbe se upravičenja po 41. do 47. členu tega zakona priznajo na podlagi dovoljenja, ki ga izda davčni organ, če so izpolnjeni pogoji po 41. do 47. členu tega zakona.

4. Skupna določba

48. člen (uporaba določb 30. do 47. člena tega zakona)

Za obdavčitev pri prenosu dejavnosti, obdavčitev pri zamenjavi kapitalskih deležev in obdavčitev pri združitvah in delitvah po 30. do 47. členu tega zakona, se določbe o prenosih vrednostnih papirjev, ki predstavljajo delež v kapitalu, uporabljajo tudi za družbe, kot na primer družbe z omejeno odgovornostjo, pri katerih kapitala ne predstavljajo vrednostni papirji.

VII. DAVČNE OLAJŠAVE

49. člen (olajšava za investiranje)

(1) Zavezanec lahko uveljavlja zmanjšanje davčne osnove v višini 10% investiranega zneska v opremo, razen v osebna motorna vozila ter razen v pohištvo in pisarniško opremo brez računalniške opreme, in neopredmetena dolgoročna sredstva, vendar največ v višini davčne osnove, če gre za investicije v opremo in neopredmetena dolgoročna sredstva v Sloveniji.

(2) Zavezanec lahko uveljavlja dodatno zmanjšanje davčne osnove v višini 10% investiranega zneska v opremo za raziskave in razvoj, ki jo na predlog Agencije na področju raziskovalne dejavnosti in Agencije na področju tehnološkega razvoja, ki sta ustanovljeni po zakonu, ki ureja raziskovalno in razvojno dejavnost, določi minister, pristojen za znanost, ob soglasju ministra, pristojnega za finance, pri tem pa se upošteva, da gre za opremo, ki se uporablja za ustvarjalno delo, opravljano na sistematični podlagi z namenom povečanja znanja ter uporabo tega znanja za razvoj, vendar največ v višini davčne osnove, če gre za investicije v opremo v Sloveniji.

(3) V primeru finančnega najema lahko uveljavlja zmanjšanje davčne osnove po prvem in drugem odstavku tega člena zavezanec, ki opredmeteno osnovno sredstvo pridobi na podlagi finančnega najema.

(4) Zavezanec, ki koristi davčno olajšavo po prvem, drugem in tretjem odstavku tega člena, ne sme razporejati dobička za udeležbo v dobičku pred potekom treh davčnih obdobij po davčnem obdobju, za katero je izkoristil davčno olajšavo. Če zavezanec razporedi dobiček za udeležbo v dobičku pred potekom treh davčnih obdobij po davčnem obdobju, za katero je izkoristil davčno olajšavo, mora za znesek izkoriščene davčne olajšave povečati davčno osnovo v obdobju razporeditve dobička za udeležbo v dobičku.

(5) Če zavezanec proda oziroma odtuji ali prenese izven Slovenije opredmeteno osnovno sredstvo oziroma neopredmeteno dolgoročno sredstvo, za katero je izkoristil davčno olajšavo po prvem in drugem odstavku tega člena, prej kot v treh letih po letu, za katerega je izkoristil davčno olajšavo po prvem in drugem odstavku tega člena, mora za znesek izkoriščene davčne olajšave povečati davčno osnovo, in sicer v letu prodaje oziroma odtujitve ali prenosa sredstva. Za odtujitev sredstva po tem členu se šteje tudi prenehanje zavezanca, pri prenehanju s stečajem oziroma likvidacijo pa začetek stečajnega postopka oziroma postopka likvidacije. Za odtujitev sredstva se ne šteje, če gre za prenos dejavnosti, zamenjavo kapitalskih deležev, združitve in delitve v skladu s 30. do 48. členom tega zakona.

(6) V primeru finančnega najema se določba petega odstavka tega člena uporablja tudi, če najemojemalec izgubi pravico uporabe opredmetenega osnovnega sredstva.

(7) Zavezanec lahko za neizkoriščen del davčne olajšave po tem členu v davčnem obdobju zmanjšuje davčno osnovo v naslednjih petih davčnih obdobjih. V tem primeru se za tek roka treh let iz petega odstavka tega člena šteje, da je olajšavo izkoristil v obdobju, ko je ni izkoristil ali jo je delno izkoristil, ker ni imel ali ni imel dovolj davčne osnove.

(8) Pri zmanjšanju davčne osnove na račun neizkoriščenega dela davčne olajšave iz preteklih davčnih obdobij se davčna osnova najprej zmanjša za neizkoriščen del davčne olajšave starejšega datuma.

(9) Zmanjšanje davčne osnove zaradi neizkoriščenega dela davčne olajšave iz preteklih davčnih obdobij je dovoljeno največ do višine davčne osnove davčnega obdobja.

50. člen
(olajšava za zaposlovanje)

(1) Zavezanec, ki v davčnem obdobju za nedoločen čas in najmanj za dve leti zaposli pripravnika ali drugega delavca, ki prvič sklene delovno razmerje, ali delavca, ki je bil pred sklenitvijo pogodbe o zaposlitvi najmanj 12 mesecev prijavljen pri Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje, lahko uveljavlja zmanjšanje davčne osnove v višini 30% plače tega delavca, in sicer največ za prvih 12 mesecev zaposlitve teh oseb, vendar največ v višini davčne osnove.

(2) Zavezanec, gospodarska družba, ki v davčnem obdobju za nedoločen čas in najmanj za dve leti zaposli osebo, ki ima doktorat znanosti in pred tem ni bila zaposlena v gospodarski družbi, lahko uveljavlja zmanjšanje davčne osnove v višini 30% plače te osebe, in sicer največ za prvih 12 mesecev zaposlitve teh oseb, vendar največ v višini davčne osnove. Olajšava po tem odstavku se izključuje z olajšavo po prvem odstavku tega člena.

(3) Če zavezanec odpove pogodbo o zaposlitvi osebi iz prvega odstavka, razen če ta sama odpove pogodbo o zaposlitvi, prej kot v dveh letih od zaposlitve te osebe, mora za znesek izkoriščene olajšave po prvem odstavku povečati davčno osnovo, in sicer v davčnem obdobju, v katerem je bila pogodba o zaposlitvi odpovedana. Če se pogodba o zaposlitvi osebe iz drugega odstavka tega člena odpove ali preneha veljati s sporazumno razveljavitvijo prej kot v dveh letih od zaposlitve te osebe, mora zavezanec za znesek izkoriščene olajšave po drugem odstavku tega člena povečati davčno osnovo, in sicer v davčnem obdobju, v katerem je bila pogodba o zaposlitvi odpovedana oziroma razveljavljena.

(4) Zavezanec, ki zaposluje invalida, po zakonu, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov, lahko uveljavlja zmanjšanje davčne osnove v višini 50% plač te osebe, vendar največ v višini davčne osnove, zavezanec, ki zaposluje invalidno osebo s 100% telesno okvaro in gluho osebo, pa v višini 70% plač te osebe, vendar največ v višini davčne osnove. Olajšava po tem odstavku se izključuje z olajšavo po prvem in drugem odstavku tega člena.

(5) Zavezanec, ki zaposluje invalide iz četrtega odstavka tega člena nad predpisano kvoto in katerih invalidnost ni posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni pri istem delodajalcu po zakonu, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov, lahko uveljavlja zmanjšanje davčne osnove v višini 70% plač za te osebe, vendar največ v višini davčne osnove. Za namene tega odstavka se osebe iz tega odstavka všttevajo v kvoto po datumu sklenitve pogodbe o zaposlitvi, in sicer se najprej všttevajo tiste osebe s starejšim datumom sklenitve pogodbe o zaposlitvi. Olajšava po tem odstavku se izključuje z olajšavo po prvem, drugem in četrtem odstavku tega člena.

51. člen
(olajšava za prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje)

Zavezanec - delodajalec, ki financira pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja in izpolnjuje pogoje iz 302. do 305. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 20/04-uradno prečiščeno besedilo), lahko uveljavlja zmanjšanje davčne

osnove za premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki jih delno ali v celoti plača v korist delojemalcev - zavarovancev, izvajalcu pokojninskega načrta s sedežem v Sloveniji ali v državi članici EU po pokojninskem načrtu, ki je odobren in vpisan v poseben register v skladu s predpisi, ki urejajo prostovoljno dodatno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, za leto, v katerem so bile premije plačane, vendar največ do zneska, ki je enak 24% obveznih prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za delojemalca - zavarovanca in ne več kot 549.400 tolarjev letno, vendar največ do višine davčne osnove davčnega obdobja. Glede valorizacije premije in načina objave valoriziranih zneskov premije, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja dohodnino.

52. člen
(olajšava za donacije)

(1) Zavezanec lahko uveljavlja zmanjšanje davčne osnove za znesek izplačil v denarju in v naravi za humanitarne, dobrodelfne, znanstvene, vzgojnoizobraževalne, športne, kulturne, ekološke in religiozne namene, in sicer le za takšna izplačila rezidentom Slovenije, ki so po posebnih predpisih ustanovljeni za opravljanje navedenih dejavnosti, do zneska, ki ustreza 0,3% obdavčenega prihodka davčnega obdobja zavezanca, vendar največ do višine davčne osnove davčnega obdobja.

(2) Zavezanec lahko uveljavlja tudi zmanjšanje davčne osnove za znesek izplačil v denarju in naravi političnim strankam in reprezentativnim sindikatom, vendar največ do zneska, ki je enak trikratni povprečni mesečni plači na zaposlenega pri zavezancu, vendar največ do višine davčne osnove davčnega obdobja.

(3) Za znesek, ki ustreza 0,3% obdavčenega prihodka davčnega obdobja zavezanca iz prvega odstavka tega člena in za znesek, ki je enak trikratni povprečni mesečni plači na zaposlenega pri zavezancu iz drugega odstavka tega člena, se šteje znesek vseh izplačil v celotnem davčnem obdobju.

VIII. DAVČNA STOPNJA

53. člen
(splošna stopnja)

Davek se plačuje po stopnji 25% od davčne osnove.

54. člen
(posebna stopnja)

(1) Investicijski skladi, obdavčeni po tem zakonu, ki so ustanovljeni po zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, plačujejo davek v davčnem obdobju po stopnji 0% od davčne osnove, če do 30. novembra tega obdobja razdelijo najmanj 90% poslovnega dobička prejšnjega davčnega obdobja.

(2) Pokojninski skladi, obdavčeni po tem zakonu, ki so ustanovljeni po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, plačujejo davek po stopnji 0% od davčne osnove.

(3) Zavarovalnice, ki lahko izvajajo pokojninski načrt v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, plačujejo od dejavnosti izvajanja pokojninskega načrta davek po stopnji 0%

od davčne osnove, če sestavijo ločen davčni obračun samo za ta pokojninski načrt.

IX. ODPRAVA DVOJNEGA OBDAVČENJA DOHODKOV REZIDENTA IZ VIROV IZVEN SLOVENIJE

55. člen (odbitek tujega davka)

Rezident lahko od obveznosti za plačilo davka po davčnem obračunu za posamezno davčno obdobje odšteje znesek, ki je enak davku, ki ustreza davku po tem zakonu, ki ga je plačal od dohodkov iz virov izven Slovenije (v nadaljnjem besedilu: tuji davek) na dohodek iz virov izven Slovenije (v nadaljnjem besedilu: tuji dohodek), ki je vključen v njegovo davčno osnovo.

56. člen (omejitev odbitka tujega davka)

(1) Odbitek iz 55. člena tega zakona ne sme preseči nižjega od:
1. zneska tujega davka na tuji dohodek, ki je bil končen in dejansko plačan; ali
2. zneska davka, ki bi ga bilo treba plačati po tem zakonu za tuje dohodke, če odbitek ne bi bil možen.

(2) Če ima Slovenija sklenjeno mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka z drugo državo, se za končen tuji davek na dohodke iz te države šteje znesek tujega davka, izračunan po stopnji, določeni v mednarodni pogodbi.

(3) Zneska iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena se računata po posameznih državah, v katerih imajo tuji dohodki svoj vir in sicer za vsako državo posebej.

57. člen (dokazila v zvezi z odbitkom)

(1) Zavezanec, ki uveljavlja odbitek po 55. členu tega zakona, zagotavlja dokazila, ki vsebujejo podatke glede davčne obveznosti izven Slovenije, o znesku davka od tujih dohodkov, osnovi za plačilo davka in znesku davka, ki je bil plačan.

(2) Način predložitve dokazil in njihova vsebina sta določena z zakonom, ki ureja davčni postopek.

58. člen (sprememba odbitka)

Če se zaradi sprememb, zlasti vračil tujega davka, spremeni odbitek, mora zavezanec v obdobju, ko je do spremembe prišlo, povečati davek in sicer za znesek, enak razliki med priznanim odbitkom in odbitkom, ki bi bil možen, če bi se sprememba upoštevala.

59. člen (prenašanje presežka odbitka)

Če je znesek iz 1. točke prvega odstavka 56. člena tega zakona višji od zneska iz 2. točke prvega odstavka istega člena (presežek

odbitka), se razlika ne more prenašati med državami ali uveljavljati kot odbitek v naslednjih ali preteklih davčnih obdobjih.

60. člen (nižji odbitek)

(1) Če je znesek davka po tem zakonu nižji od vsakega posameznega zneska iz 1. in 2. točke prvega odstavka 56. člena tega zakona, je najvišji možen odbitek odbitek v višini zneska davka.

(2) Odbitek, ki presega znesek davka, se ne prenaša v naslednja ali pretekla davčna obdobja.

X. OBRAČUNAVANJE IN PLAČEVANJE DAVKA

1. Obveznost plačevanja davka

61. člen (obveznost obračunavanja in plačevanja davka)

Zavezanec sam izračuna in plača davek.

62. člen (obveznost akontacij davka)

(1) Od dohodkov zavezanca, določenih s tem zakonom, se med davčnim obdobjem plačuje akontacija davka, če ni s tem zakonom ali zakonom, ki ureja davčni postopek, drugače določeno.

(2) Akontacija davka se določi, izračuna in plača v rokih in na način, določen s tem zakonom oziroma zakonom, ki ureja davčni postopek.

(3) Za plačano akontacijo davka se rezidentu in nerezidentu od dohodkov, ki jih dosega z opravljanjem aktivnosti v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, zmanjša obveznost za plačilo davka po davčnem obračunu za posamezno davčno obdobje na način, določen s tem zakonom oziroma zakonom, ki ureja davčni postopek.

2. Obdavčenje v skupini

63. člen (obdavčenje skupine)

(1) Davčna obveznost se lahko ugotovi na podlagi obdavčenja skupine.

(2) Pri obdavčenju skupine se dobiček in izguba davčnega obdobja, za katerega se ugotavlja davčna obveznost, ugotovljena v skladu s tem zakonom v posamičnih davčnih obračunih članov skupine, seštejeta.

64. člen (skupina)

(1) Skupino po tem zakonu oblikujeta dva zavezanca, ki:

1. sta oba rezidenta Slovenije; in
2. če enemu (v nadaljnjem besedilu: glavni zavezanec) pripadajo neposredno vsi deleži v kapitalu drugega zavezanca (v nadaljnjem

besedilu: podrejeni zavezanec).

(2) Zavezanci, za katere velja oprostitev po 9. členu tega zakona, ne morejo biti člani skupine.

65. člen
(pogoji za obdavčenje v skupini)

Skupina se oblikuje najmanj za obdobje treh let, če:

1. oba člana skupine sestavljata računovodske izkaze in letno poročilo za poslovno obdobje, ki je enako davčnemu obdobju; in
2. če imata člana skupine za obdobje najmanj 36 mesecev med seboj sklenjeno podjetniško pogodbo v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, po kateri mora podrejeni zavezanec prenesti ves svoj dobiček glavnemu zavezancu, glavni zavezanec pa mora pokrivati izgubo podrejenega zavezanca.

66. člen
(začetek in prenehanje obdavčenja v skupini)

(1) Obdavčenje v skupini se prične izvajati z začetkom davčnega obdobja po letu, v katerem je bilo izdano dovoljenje za obdavčenje v skupini. Dovoljenje z učinkom za nazaj ni dopustno.

(2) Obdavčenje v skupini preneha:

1. s potekom obdobja, za katero je bilo izdano dovoljenje, če skupina ne zaprosi za dovoljenje za nadaljnje obdobje ali če zaprosi in ji dovoljenje za obdavčenje v skupini za naslednje obdobje ni izdano, ali
2. če člani skupine ne izpolnjujejo več pogojev po tem zakonu za obdavčenje v skupini; ali
3. pri združitvi glavnega in podrejenega zavezanca ali pri združitvah kateregakoli člana skupine s tretjo osebo; ali
4. če se nad glavnim oziroma podrejenim zavezancem začne postopek likvidacije ali stečaja; ali
5. če se pogodba iz 2. točke 65. člena tega zakona ne uresničuje.

(3) V primerih iz 2., 3., 4. in 5. točke drugega odstavka tega člena se davčna obveznost, ugotovljena v skupinskem davčnem obračunu, odpravi in se uveljavi posamična obveznost članov skupine, kot da skupinskega obdavčenja ne bi bilo.

67. člen
(izgube pri obdavčenju v skupini)

(1) Izgub članov skupine, ki so vključene v obdavčenje v skupini, ni mogoče pokrivati na drug način.

(2) Na začetku obdavčenja v skupini se vsaka izguba članov skupine, ugotovljena v skladu s tem zakonom, ki še ni bila pokrita, zmanjša na nič (0).

XI. OBDAVČITEV DOHODKOV Z VIROM V SLOVENIJI

68. člen
(davčni odtegljaj)

(1) Davek se izračuna, odtegne in plača po stopnji 25% od dohodkov rezidentov in nerezidentov - razen dividend in podobnih dohodkov, razdeljenih preko poslovne enote nerezidenta, ki se nahaja v Sloveniji - ki imajo vir v Sloveniji, in sicer od:

1. dividend in podobnih dohodkov iz 72. člena tega zakona;
2. obresti, razen obresti:
 - a) od kreditov, ki jih najema, in vrednostnih papirjev, ki jih izdaja Slovenija;
 - b) iz najetih kreditov in izdanih dolžniških vrednostnih papirjev s strani pooblaščenih institucij v skladu z zakonom, ki ureja zavarovanje in financiranje mednarodnih gospodarskih poslov, za katera po navedenem zakonu daje poroštvo Slovenija;
- c.) od kreditov, ki jih najemajo banke od drugih bank.**
3. plačil za uporabo ali pravico do uporabe avtorskih pravic, patentov, licenc, zaščitnih znakov in drugih premoženjskih pravic in drugih podobnih dohodkov;
4. plačil za zakup;
5. plačil za storitve nastopajočih izvajalcev ali športnikov, če ta plačila pripadajo drugi osebi.

(2) Davek se ne izračuna, odtegne in plača od dohodkov iz prvega odstavka tega člena plačanih:

1. Sloveniji ali samoupravni lokalni skupnosti v Sloveniji;
2. Banki Slovenije;
3. zavezancu rezidentu, ki izplačevalcu sporoči svojo davčno številko;
4. zavezancu nerezidentu, ki je zavezan za davek od dohodkov, ki jih dosega z aktivnostmi v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, in izplačevalcu sporoči svojo davčno številko, če gre za dohodke, plačane tej poslovni enoti.

(3) Če je v mednarodnih pogodbah o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka določena drugačna davčna stopnja kot v tem členu, se neposredno uporablja davčna stopnja iz teh pogodb. Za to upravičenje je potrebno predložiti dokazila, v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, da se izplačilo resnično izplačuje prejemniku, ki je rezident države, s katero je sklenjena pogodba.

69. člen
(obdavčenje, ki velja za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic EU)

(1) Davka se ne odtegne od plačil dividend in dohodkov, podobnih dividendam, ki se razdelijo osebam, ki imajo eno od oblik, za katere se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance, če:

1. ima prejemnik najmanj **20%** vrednosti ali števila delnic ali deležev v delniškem kapitalu, osnovnem kapitalu ali glasovalnih pravicah osebe, ki deli dobiček;
2. traja najnižja udeležba iz 1. točke tega odstavka najmanj 24 mesecev; in je
3. prejemnik:
 - a) oseba, ki ima eno od oblik, za katere se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance;
 - b) za davčne namene rezident v državi članici EU v skladu s pravom te države in se ne šteje kot rezident izven EU v skladu z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka, sklenjene z državo nečlanico; in
 - c) je zavezanec za enega od davkov, v zvezi s katerimi se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance, kjer se za zavezanca ne šteje družba, ki je

davka oproščena ali ima možnost izbire.

(2) Dividenda, ki je izplačana osebi, ki še ne izpolnjuje pogoja 24 mesecev po 2. točki prvega odstavka tega člena, sicer pa izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka tega člena, se lahko izplača brez odtegljaja davka, če izplačevalec dividende ali posrednik, za zavarovanje izpolnitve morebitne davčne obveznosti, izroči ustrezno bančno garancijo pristojnemu davčnemu organu. Znesek bančne garancije je znesek davka, izračunan od osnove, ki je enaka znesku dividende, izračunane na podlagi preračunane stopnje.

(3) Pristojni davčni organ lahko unovči garancijo, če prejemnik dividende ni razpolagal 24 mesecev z najnižjo udeležbo iz 1. točke prvega odstavka tega člena. Garancija poteče s potekom 24 mesecev razpolaganja z najnižjo udeležbo.

(4) Za ustrezno bančno garancijo se šteje bančna garancija banke s sedežem v Sloveniji ali v državi članici EU, s katero se banka nepreklicno zavezuje, da bo na prvi poziv pristojnega davčnega organa ter brez ugovorov, na poseben račun davčnega organa izplačala vsoto iz drugega odstavka tega člena, z rokom veljavnosti do dneva izpolnitve pogoja glede časa trajanja udeležbe v skladu z 2. točko prvega odstavka tega člena.

70. člen

(obdavčenje, ki velja v zvezi s plačili obresti in plačili uporabe premoženjskih pravic med povezanimi družbami iz različnih držav članic EU)

(1) Davka se ne odtegne od plačil obresti in plačil za uporabo premoženjskih pravic družbam, ki imajo eno od oblik, za katere se uporablja skupen sistem obdavčenja v zvezi s plačili obresti in plačili uporabe premoženjskih pravic, ki velja za povezane družbe iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance, če, v času plačila,:

1. so obresti in plačila uporabe premoženjskih pravic izplačane upravičenemu lastniku, ki je družba države članice EU, ki ni Slovenija, ali poslovna enota družbe države članice EU, ki se nahaja v drugi državi članici EU;
2. sta plačnik in upravičeni lastnik povezana tako, da:
 - a) je plačnik neposredno najmanj 25% udeležen v kapitalu upravičenega lastnika, ali
 - b) je upravičeni lastnik neposredno najmanj 25% udeležen v kapitalu plačnika;
 - c) je ista družba neposredno najmanj 25% udeležena v kapitalu plačnika in upravičenega lastnika,pri tem pa gre za udeležbo med družbami iz držav članic EU;
3. traja najnižja udeležba iz 2. točke tega odstavka najmanj 24 mesecev; in je
4. plačnik ali upravičeni lastnik:
 - a) družba, ki ima eno od oblik, za katere se uporablja skupen sistem obdavčenja v zvezi s plačili obresti in plačili uporabe premoženjskih pravic, ki velja za povezane družbe iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance;
 - b) za davčne namene rezident v državi članici EU v skladu s pravom te države in se ne šteje kot rezident izven EU v skladu z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka, sklenjene z državo nečlanico EU; in
 - c) je zavezanec za enega od davkov, v zvezi s katerimi se uporablja skupen sistem obdavčenja v zvezi s plačili obresti in

plačili uporabe premoženjskih pravic, ki velja za povezane družbe iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance, kjer se za zavezanca ne šteje družba, ki je davka oproščena, ali za davek, ki je istoveten ali bistveno podoben in je dodatno uveden ali nadomesti obstoječi davek.

(2) Določba prvega odstavka tega člena se uporablja samo za znesek obresti po drugem odstavku 15. člena tega zakona in znesek plačil uporabe premoženjskih pravic po drugem odstavku 12. člena tega zakona.

(3) Poslovna enota se šteje za plačnika obresti in plačil uporabe premoženjskih pravic po tem členu, če so te obresti in plačila uporabe premoženjskih pravic zanjo odhodek po tem zakonu.

(4) Upravičeni lastnik obresti in plačil uporabe premoženjskih pravic iz prvega odstavka tega člena je družba države članice EU, ki ni Slovenija, ki je prejemnik teh obresti in plačil uporabe premoženjskih pravic v svojo korist. Ne šteje se za upravičenega lastnika posrednik za drugo osebo, kot predstavnik, pooblaščenec ali pooblaščen podpisnik (zastopnik).

(5) Poslovna enota se šteje za upravičenega lastnika obresti in plačil uporabe premoženjskih pravic, če:

- a) je terjatev, pravica ali uporaba informacije, v zvezi s katerimi nastanejo obresti ali plačila uporabe premoženjskih pravic, dejansko povezana s to poslovno enoto; in
- b) obresti ali plačila uporabe premoženjskih pravic predstavljajo dohodek, za katerega je ta poslovna enota v državi članici EU, v kateri se nahaja, zavezanec za enega od davkov, v zvezi s katerimi se uporablja skupen sistem obdavčenja v zvezi s plačili obresti in plačili uporabe premoženjskih pravic, ki velja za povezane družbe iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance, kjer se za zavezanca ne šteje družba, ki je davka oproščena, ali za davek, ki je istoveten ali bistveno podoben in je dodatno uveden ali nadomesti obstoječi davek.

(6) Kadar se poslovna enota družbe države članice EU šteje za plačnika ali upravičenega lastnika za obresti in plačila uporabe premoženjskih pravic, se noben drug del te družbe ne šteje kot plačnik ali upravičeni lastnik za te obresti in ta plačila uporabe premoženjskih pravic za namene tega člena.

(7) Določbe tega člena se ne uporabljajo za plačila obresti in plačila uporabe premoženjskih pravic poslovne enote ali poslovni enoti družbe države članice EU, ki se nahaja v tretji državi, in prek nje v celoti ali delno potekajo posli družbe.

(8) Za namene tega člena vključujejo obresti dohodek iz vseh vrst terjatev ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, in ne glede na to, ali imajo pravico do udeležbe v dolžnikovem dobičku, in še posebej dohodek iz državnih vrednostnih papirjev ter dohodek iz obveznic ali zadolžnic, vključno s premijami in nagradami, ki pripadajo takim vrednostnim papirjem, obveznicam ali zadolžnicam. Kazni zaradi zamude pri plačilu se za namene tega člena ne štejejo za obresti.

(9) Za namene tega člena vključujejo plačila uporabe premoženjskih pravic plačila vsake vrste, prejeta za uporabo ali pravico do uporabe kakršnihkoli avtorskih pravic za literarno, umetniško ali znanstveno delo, vključno s kinematografskimi filmi in

programsko opremo, kateregakoli patenta, blagovne znamke, vzorca ali modela, načrta, tajne formule ali postopka ali za informacije o industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušnjah.

(10) Upravičenje po tem členu se prizna na podlagi dovoljenja davčnega organa, če so izpolnjeni pogoji iz tega člena. Dovoljenje se izda na podlagi vloge. Vloga ter postopek glede vloge in izdaje dovoljenja je urejen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

71. člen
(uporaba določb 70. člena tega zakona)

Določbe 70. člena tega zakona se ne uporabljajo, če gre za:

1. plačila, ki imajo naravo delitve dobička ali vračila kapitala,
2. obresti iz kreditov, ki vsebujejo pravico udeležbe na dolžnikovem dobičku,
3. obresti iz kreditov, ki kreditodajalcu dajejo pravico zamenjave njegove pravice do obresti v pravico do udeležbe v dobičku,
4. plačila iz kreditov, ki ne vsebujejo določb za vračilo glavnice ali vračilo glavnice zapade po 50 letih po nastanku.

72. člen
(dividende in dohodki, podobni dividendam)

Za namene tega zakona vključujejo dividende in dohodki, podobni dividendam:

1. dobiček ali presežek, ki se razdeli družbenikom ali članom izplačevalca, v zvezi z udeležbo v izplačevalcu ali druga razdelitev družbenikom ali članom izplačevalca, v zvezi z udeležbo v izplačevalcu;
2. dobiček, ki se razdeli v zvezi z vrednostnimi papirji in krediti, ki zagotavljajo udeležbo v dobičku izplačevalca;
3. obresti, plačane v zvezi z zamenljivimi obveznicami;
4. dobiček ali rezerve izplačevalca, ki se delijo v zvezi z udeležbo v izplačevalcu ob prenehanju ali ob izključitvi ali izstopu delničarja, družbenika ali člana iz izplačevalca;
5. povečanje osnovnega kapitala izplačevalca, ki se je povečal iz rezerv, oblikovanih iz dobička, ali dobička ali prevrednotovalnega popravka teh dveh kategorij;
6. zmanjšanje osnovnega kapitala izplačevalca, če ima izplačevalec dobiček ali presežek, ki ni bil razdeljen;
7. izplačana vrednost delnic ali deležev v primeru odsvojitve delnic ali deležev v okviru pridobivanja lastnih delnic oziroma deležev družbe, razen v primeru, ko družba pridobiva lastne delnice preko borze, zmanjšana za nominalno vrednost delnic;
8. dobiček, prenešen na podlagi podjetniške pogodbe v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

73. člen
(vštevanje davčnega odtegljaja v davčno osnovo)

(1) Rezident, ki prejme dohodek, od katerega se odtegne davek v skladu z določbami tega poglavja, všteje dohodek v svojo davčno osnovo pred zmanjšanjem za odtegnjen davek.

(2) Nerezident, ki prejme dohodek, od katerega se odtegne davek po določbah tega poglavja v zvezi z aktivnostjo, ki jo opravlja v poslovni enoti v Sloveniji ali preko poslovne enote v Sloveniji, všteje dohodek v svojo davčno osnovo pred zmanjšanjem za odtegnjen davek.

(3) Za plačan znesek odtegnjenega davka se zmanjša obveznost zavezanca iz prvega in drugega odstavka tega člena za plačilo davka po davčnem obračunu za posamezno davčno obdobje na način, določen s tem zakonom oziroma zakonom, ki ureja davčni postopek.

XII. PREHODNE DOLOČBE

74. člen
(uporaba določb Zakona o davku od dobička pravnih oseb v zvezi z olajšavami)

Zavezanec, kateremu so pred dnevom začetka uporabe tega zakona začeli teči roki po 39., 40., 41. in 42. členu Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03-uradno prečiščeno besedilo), se glede teh rokov obravnava po dosedanjih predpisih.

75. člen
(uporaba določb Zakona o davku od dobička pravnih oseb v zvezi z olajšavo za zaposlovanje)

Zavezanec, ki ima na dan začetka uporabe tega zakona, pravico do zniževanja davčne osnove po prvem odstavku 42. člena Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03-uradno prečiščeno besedilo), jo lahko znižuje do poteka obdobja 12 mesecev po 42. členu Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03-uradno prečiščeno besedilo).

76. člen
(obračunavanje zalog)

(1) Zavezancu se v dobo iz drugega odstavka 24. člena tega Zakona všteva tudi čas obračunavanja zalog pred dnevom začetka uporabe tega zakona po 14. členu zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03-uradno prečiščeno besedilo), in sicer od zadnje spremembe izbrane metode.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, zavezanec, ki obračunava zaloge po 14. členu Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03-uradno prečiščeno besedilo), lahko z dnem začetka uporabe tega zakona izbere drugo metodo obračunavanja zalog, pri tem pa mora prikazati vrednostni učinek sprememb.

77. člen
(sprememba amortizacijskih stopenj)

Zavezancu, ki je pričel z amortizacijo opredmetenih osnovnih sredstev in neopredmetenih dolgoročnih sredstev pred dnevom začetka uporabe tega zakona, se kot odhodek prizna amortizacija teh opredmetenih osnovnih sredstev in neopredmetenih dolgoročnih sredstev do dokončne amortizacije v višini v skladu s 15., 16. in 17. členom Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03-uradno prečiščeno besedilo).

78. člen
(uporaba 25. člena tega zakona)

(1) Za obresti iz 25. člena tega zakona, ki se ne priznajo kot odhodek, se štejejo obresti na posojila, nastala po dnevu začetka uporabe tega zakona.

(2) Ne glede na določbo 25. člena tega zakona, se kot odhodek ne priznajo obresti od posojil, razen pri posojilojemalcih bankah in zavarovalnicah, ki so prejeta od družbenika, ki ima kadarkoli v davčnem obdobju neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% delnic ali deležev v kapitalu ali glasovalnih pravic v zavezanecu, če kadarkoli v davčnem obdobju ta posojila presegajo

1. v prvem, drugem in tretjem letu po dnevu začetka uporabe zakona osemkratnik,

2. v četrtem, petem in šestem letu šestkratnik,

3. v sedmem letu pa petkratnik

zneska deleža tega družbenika v kapitalu zavezanca, ugotovljene glede na znesek in obdobje trajanja presežka posojil v davčnem obdobju.

79. člen

(uporaba določb Zakona o davku od dobička pravnih oseb pri obdavčitvi

pri prenosu dejavnosti, obdavčitvi pri zamenjavi kapitalskih deležev in obdavčitvi pri združitvah in delitvah)

(1) Pri obdavčitvi pri prenosu dejavnosti, obdavčitvi pri zamenjavi kapitalskih deležev in obdavčitvi pri združitvah in delitvah po 30. do 48. členu tega zakona, se prenos dejavnosti, zamenjava kapitalskih deležev in združitve in delitve ne štejejo za dogodke, ki po 40., 41. in 42. členu Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03-uradno prečiščeno besedilo) povzročijo, da mora zavezanec v letu takšnega dogodka povečati davčno osnovo za izkoriščeno olajšavo po 39. do 42. členu zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03-uradno prečiščeno besedilo). Upoštevajo pa se olajšave in pogoji, ki bi veljali, če ne bi prišlo do prenosa dejavnosti, zamenjave kapitalskih deležev in združitve in delitve.

(2) Določbe Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03-uradno prečiščeno besedilo), ki zapadejo pod prehodno ureditev, se pri obdavčitvi pri prenosu dejavnosti, obdavčitvi pri zamenjavi kapitalskih deležev in obdavčitvi pri združitvah in delitvah po 30. do 48. členu tega zakona upoštevajo, kot bi veljalo, če ne bi prišlo do prenosa dejavnosti, zamenjave kapitalskih deležev in združitve in delitve.

80. člen

(uporaba 49. člena tega zakona)

(1) Ne glede na določbo prvega odstavka 49. člena tega zakona, lahko zavezanec za leto 2005 uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 20% investiranega zneska v opredmetena osnovna sredstva, razen v osebna motorna vozila, in neopredmetena dolgoročna sredstva, vendar največ v višini davčne osnove, če gre za investicije v opredmetena osnovna sredstva in neopredmetena dolgoročna sredstva v Sloveniji, in dodatno zmanjšanje davčne osnove v višini 20% investiranega zneska v opremo, razen v osebna motorna vozila ter razen v pohištvo in pisarniško opremo brez računalniške opreme, in neopredmetena dolgoročna sredstva, vendar največ v višini davčne osnove, če gre za investicije v opremo in neopredmetena dolgoročna sredstva v Sloveniji.

(2) Sedmi odstavek 49. člena tega zakona se ne uporablja za priznavanje davčne olajšave po prvem odstavku tega člena.

81. člen

(uporaba 200. člena Zakona o davčnem postopku)

Zavezanci, ki ugotavljajo davek na podlagi skupinskega davčnega obračuna v skladu z 200. členom Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 18/96, 87/97, 35/98-odločba US, 82/98, 91/98, 108/99, 37/01-odločba US, 97/01 in 105/03-odločba US) in je bila odobritev davčnega organa dana pred dnevom začetka uporabe tega zakona lahko:

a) ugotavljajo davek v skladu s 200. členom Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 18/96, 78/96, 87/97, 35/98, 76/98, 82/98, 91/98, 1/99, 108/99, 37/01, 97/01, 52/02 in 33/03) do poteka dobe iz petega odstavka navedenega člena, ali

b) ugotavljajo davčno obveznost v skladu s 63. do 67. členom tega zakona, pri tem pa se sprememba načina ugotavljanja ne šteje za opredelitev za posamično obdavčenje in člani ne ravnajo po šestem odstavku 200. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 18/96, 78/96, 87/97, 35/98, 76/98, 82/98, 91/98, 1/99, 108/99, 37/01, 97/01, 52/02 in 33/03).

82. člen

(uporaba 23. člena Zakona o davku od dobička pravnih oseb)

Določbe drugega odstavka 16. člena tega zakona se uporabljajo tudi za rezervacije po 23. členu Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03-uradno prečiščeno besedilo), oblikovane pred dnevom začetka uporabe tega zakona.

83. člen

(pretekle izgube)

(1) Določbe petega odstavka 29. člena tega zakona se ne uporabljajo za izgube iz davčnih obdobj pred davčnim obdobjem, za katerega se že uporablja ta zakon.

(2) Izgube iz davčnih obdobj pred dnevom začetka uporabe tega zakona se lahko pokrivajo v skladu s 34. do 36. členom Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03-uradno prečiščeno besedilo).

84. člen

(uporaba 68. člena tega zakona)

(1) Določbe 68. člena tega zakona se ne uporabljajo za plačila iz 2. do 5. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona, ki so obračunana za obdobja pred 1. januarjem 2005.

(2) Podtočka c) 2. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona se ne uporablja za obresti iz pogodb, sklenjenih po dnevu uveljavitve Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb.

85. člen

(uporaba 65.c člena Zakona o davku od dobička pravnih oseb)

Določba 65.c člena Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03-uradno prečiščeno besedilo), ki določa, da se davčna osnova zmanjšuje za obračunane obresti od dolgoročnih in kratkoročnih vrednostnih papirjev, ki so jih do 8. aprila 1995 izdale Slovenija, občine ali javna podjetja, ki so jih ustanovile Slovenija oziroma občine, vendar največ do višine davčne osnove, se uporablja tudi po dnevu začetka uporabe tega zakona.

86. člen
(prehod na izbrano davčno obdobje)

(1) Pri prehodu na davčno obdobje, ki se razlikuje od koledarskega leta, so obdavčeni dohodki zavezanca v davčnem obdobju, ki je obdobje od konca koledarskega leta do začetka naslednjega davčnega obdobja, ki se razlikuje od koledarskega leta, kot bi šlo za celotno davčno obdobje.

(2) Pri prehodu na davčno obdobje, ki se ne razlikuje od koledarskega leta, so obdavčeni dohodki zavezanca v davčnem obdobju, ki je obdobje od konca davčnega obdobja, ki se razlikuje od koledarskega leta, do začetka naslednjega davčnega obdobja, ki se ne razlikuje od koledarskega leta, kot bi šlo za celotno davčno obdobje.

(3) Na način, kot je določeno v prvem in drugem odstavku tega člena, so obdavčeni tudi dohodki zavezanca v obdobju pri prehodu iz enega davčnega obdobja, ki se razlikuje od koledarskega leta, na drugo davčno obdobje, ki se tudi razlikuje od koledarskega leta.

87. člen
(uporaba določb 5. člena Zakona o davku od dobička pravnih oseb v zvezi s stalno poslovno enoto)

Gradbišče ali kraj, kjer se opravljajo gradbena oziroma montažna dela, če je gradbišče bilo oblikovano oziroma so se dela začela opravljati pred dnevom začetka uporabe tega zakona, se šteje za poslovno enoto nerezidenta, če aktivnosti trajajo dlje od obdobja določenega v 5. členu Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03-uradno prečiščeno besedilo).

XIII. KONČNI DOLOČBI

88. člen
(prenehanje veljavnosti)

(1) Zakon o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03-uradno prečiščeno besedilo) in predpisi, izdani na njegovi podlagi, prenehajo veljati z dnem uveljavitve tega zakona, uporabljajo pa se do 31. decembra 2004. Od 1. maja 2004 do 31. decembra 2004 pa se uporabljajo, če niso v nasprotju z določbami členov, naštetih v 89. členu tega zakona. **Prvi odstavek 23. člena, kolikor se nanaša na zavarovalno tehnične rezervacije pri zavarovalnicah, in prvi odstavek 43. člena se ne uporabljata za leto 2004.**

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o obdavčitvi tujih oseb (Uradni list SRS, št. 3/73, 15/83, 39/85, 16/86, 22/86-popr.).

(3) 3. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 21/02) preneha veljati z dnem začetka uporabe tega zakona. Ne glede na določbe tega zakona o rezervacijah, pa se 3. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 21/02) tudi po dnevu

začetka uporabe tega zakona, uporablja za rezervacije, oblikovane pred dnem začetka uporabe tega zakona.

89. člen
(začetek veljavnosti in uporabe)

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2005 dalje, razen določb 18., 30. do 48., 51., 68., kolikor se nanaša na plačila iz 1. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona, ter 69. do 71. člen tega zakona, ki se uporabljajo od 1. maja 2004 dalje, **in razen določb drugega odstavka 27. člena, ki se uporablja že za obračun (davka od dobička pravnih oseb) za leto 2004.**

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se 68. člen tega zakona, kolikor se nanaša na plačila dividend iz 32. člena Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03-uradno prečiščeno besedilo) za prenos v tujino, uporablja tako, da se za ta plačila do 31. decembra 2004 davek odtegne, obračuna in plača po stopnji 15%.

Skladno z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (ZDDPO-1A) se doda;

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

Ne glede na določbe 1. in 3. člena tega zakona, v 1. točki prvega odstavka 18. člena in v 2. točki prvega odstavka 69. člena zakona od 1. januarja 2007 dalje velja stopnja »15%« in od 1. januarja 2009 dalje stopnja 10%.

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2005.

Številka: 435-01/90-3/56
Ljubljana, dne 30. marec 2004 in spremembe z dne 16.
december 2004

EPA 1089-III in EPA 41-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor / **France Cukjati, dr.med.**